

Dosar nr.

**ROMÂNIA
TRIBUNALUL HUNEDOARA
SECTIA A II-A CIVILA, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL**

Sentința Nr. 256/CA/2019
Sedinta publică de la
Completul compus din:
PREȘEDINTE
Grefier

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra în contencios administrativ formulată de către reclamanta în contradictoriu cu părțea Agenția Națională de Administrare Fiscală- DGRFP Timișoara prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Hunedoara, pentru anulare act administrativ.

S-a constatat că mersul dezbatelor și susținerile orale ale părților au fost consemnate în încheierile de sedință din 29.01.2019 și 13.02.2019 care fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

TRIBUNALUL

Asupra cauzei de față constată următoarele:

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată la Tribunalul Hunedoara sub nr. reclamanta a chemat în judecată Agenția Națională de Administrare Fiscală-Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara cu privire la Decizia de impunere nr. , definitivă prin Decizia nr.861/13.06.2017, intrucat prin raportul de inspecție fiscală nr. s-a stabilit un impozit pe profit suplimentar în valoare de lei, o taxa pe valoarea adăugată suplimentară în valoare de lei și penalități de întârziere a platii acestor taxe în valoare de lei.

În motivare, reclamanta arată că aceste taxe au fost stabilite în urma controlului fiscal în urma căruia s-a stabilit că o societate cu care a fost în relații de colaborare de mai bine de doi ani, respectiv , în ultimele sase luni de colaborare a fost declarată inactivă de către ANAF.

În esență se mai arată că relația comercială privind datează din anul 2014 iar ultimul contract de colaborare a fost încheiat la data de 30.03.2015 având valabilitate de un an. La acea data reclamanta făcut personal verificări privind societatea , aceasta fiind plătită de TVA.si în activitate. Mai arată că mărfurile achiziționate de la această societate au fost comercializate cu adaus pentru care s-au plătit taxe și impozite.

Reclamanta menționează că acesta a acționat ca un trader de mărfuri, respectiv un intermedier care doar și-a pus un adaus comercial mic, relația între venituri și cheltuieli este una directă. Statul nu poate să își conserve impozitele și TVA și să legitimeze veniturile obținute de un contribuabil, dar în același timp să nu recunoască beneficiarului cheltuielile și TVA deductibilă aferente acelor achiziții în baza cărora în mod direct veniturile au luat naștere, discriminarea de drepturi fiind evidentă. Principiul reluat constant în jurisprudență CJUE și reluat și de către instanțele din România este acela potrivit căruia: *Un contribuabil nu poate răspunde pentru comportamentul fiscal al altui contribuabil*.

Consideră că o societate care emite facturi atâtă timp că activitatea sa este opriță de către ANAF este singura în măsura să răspundă în fața organelor statului iar nu beneficiarii mărfurilor contractate.

Reclamanta a depus precizare de acțiune prin care arată că solicită admiterea acțiunii cu consecința desființării (parțiale) a actului administrativ fiscal Decizie de impunere nr. si a Deciziei de impunere nr.

Administrația Județeană a Finanțelor Publice Hunedoara în numele și pentru Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a depus întâmpinare prin care solicită

respingerea ca nefondată a acțiunii în contencios administrativ formulată de cu consecința menținerii actelor administrative atacate ca fiind legale și temeinice. Analizând actele și lucrările dosarului, Tribunalul constată următoarele.

Raportul de inspecție fiscală nr. a fost supusă unei inspecții fiscale în urma căreia a fost întocmit care a stat la baza Deciziei de impunere nr.

privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persane juridice.

Reclamanta a formulat contestație împotriva acestei decizii de impunere în procedura plângerii prealabile care a fost respinsă prin Decizia nr. 861/13.06.2017.

Potrivit art 11 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, republicată, cu modificările și completările ulterioare, "la stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritatele fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției." Același articol la alineatul 1 ridice 2 statuează că acei beneficiari care achiziționează bunuri sau servicii de la contribuabili după ce aceștia au fost înscrisi în registrul de inactivi, nu beneficiază de dreptul de deducere a cheltuielilor și a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor respective, cu excepția achizițiilor de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită.

Tot astfel, la art. 21 din același act normative este reglementată regula conform căreia u sunt deductibile din punct de vedere fiscal la calculul impozitului pe profit acele cheltuieli care au la baza un document eliberat de un contribuabil inactiv.

Din inscrisurile depuse la dosarul cauzei reiese faptul că reclamanta a înregistrat în evidență contabilă facturi reprezentând achiziții de bunuri emise de un furnizor care a fost declarat inactiv ca urmare a neîndeplinirii obligațiilor declarative și anume începând cu data de 24.09.2015. Organele de inspecție fiscală au constatat că nu poate beneficia de dreptul de deducere a TVA și a diminuării masei impozabile a profitului cu contravaloarea acestor cheltuieli pentru operațiunile derulate cu societatea menționată.

Ca atare, având în vedere dispozițiile legale arătate mai sus, în timpul inspecției fiscale a fost majorată baza impozabilă a impozitului pe profit pentru anul 2015 cu suma de lei și a fost determinat impozit pe profit suplimentar de plată în sumă de lei (lei x 16%), și nu s-a acordat drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată dedusă din facturile emise de , stabilindu-se o TVA suplimentară în sumă de lei.

Pe de altă parte, cheltuielile înregistrate în evidență contabilă, care au la bază un document emis de un contribuabil inactiv nu sunt deductibile și nu beneficiază de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor respective, norma legală fiind imperativă, fără a prevedea cazuri speciale legate de modul de intrare și înregistrare în contabilitate a acestor bunuri sau de destinația lor ulterioară, prin care să se deroge de la ea.

Pentru a putea beneficia de deductibilitatea TVA aferentă achizițiilor, trebuie să fie îndeplinite în mod cumulativ atât cerința de fond esențială, și anume aceea că achizițiile pentru care se solicită deducerea să fie destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile ale persoanei impozabile, cât și condițiile de formă (inclusiv condiția ca persoana impozabilă să dețină factura care să conțină informațiile obligatorii prevăzute de lege).

Față de susținerile reclamantei cum că un contribuabil nu poate fi ținut răspunzător pentru comportamentul altuia, arătăm că cerințele pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată sunt stabilite prin Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal iar dreptul de deducere poate fi valorificat numai prin respectarea legislației naționale a fiecărui stat membru.

Mai mult decât atât, trebuie reținut că atât impozitul pe profit, cât și TVA au fost stabilite suplimentar în sarcina reclamantei nu ca urmare a comportamentului fiscal al furnizorului, ci ca urmare a faptului că aceasta a procedat la diminuarea masei profitului impozabil și la deducerea TVA aferentă unor achiziții de la o persoană juridică care era declarată inactivă și care nu mai figura ca fiind înregistrată în scopuri de TVA, în condițiile în care reclamanta ar fi putut lua la cunoștință de acest aspect prin accesarea bazelor de date publice.

Având în vedere cele arătate mai sus, Tribunalul va respinge acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta , în contradictoriu cu părâta Administrația Județeană a Finanțelor Publice Hunedoara.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRÂȘTE**

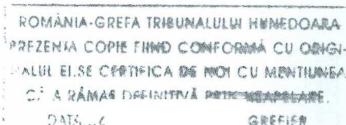
Respinge acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta SRL, cu sediul în părâta Administrația Județeană a Finanțelor Publice Hunedoara, cu sediul în Deva, b-dul 1 decembrie, nr.30, jud.Hunedoara.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare. Cererea de recurs se depune la Tribunalul Hunedoara.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 2019.

PREȘEDINTE,

GREFIER,

la data de
prin nerecurare

Red. Teh..
4 ex/ 2019

